

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

17 юли 2008 година*

По дело C-66/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 35 ЕС от Oberlandesgericht Stuttgart [Върховен областен съд, Щутгарт] (Германия) с акт от 14 февруари 2008 г., постъпил в Съда на 18 февруари 2008 г., в рамките на производство по дело във връзка с изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу

Szymon Kozłowski,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н P. Jann, г-н C. W. A. Timmermans, г-н A. Rosas, г-н K. Lenaerts, г-н G. Arestis и г-н L. Bay Larsen (докладчик), председатели на състави, г-н J. Makarczyk, г-н P. Küris, г-н E. Juhász, г-н A. Ó Caoimh, г-жа P. Lindh и г-н J.-C. Bonichot, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

* Език на производството: немски.

предвид определението на председателя на Съда от 22 февруари 2008 г., с което се разпорежда, че искането за преюдициално заключение трябва да се разгледа по реда на бързо производство съгласно член член 104а, първа алинея от Процедурния правилник,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 април 2008 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Kozłowski, от адв. M. Stirnweiß, Rechtsanwalt,

— за германското правителство, от г-н M. Lumma и г-жа J. Kemper, в качеството на представители,

— за чешкото правителство, от г-н M. Smolek, в качеството на представител,

— за датското правителство, от г-н J. Bering Liisberg, в качеството на представител,

— за френското правителство, от г-н J.-C. Niollet, в качеството на представител,

— за италианското правителство, от г-н F. Arena, avvocato dello Stato,

- за нидерландското правителство, от г-жа С. Wissels и г-жа М. Noort, в качеството на представители,

- за австрийското правителство, от г-жа С. Pesendorfer и г-жа Т. Fülöp, в качеството на представители,

- за полското правителство, от г-н М. Dowgielewicz и г-н L. Rędziniak, в качеството на представители,

- за словашкото правителство, от г-н J. Čorba, в качеството на представител,

- за финландското правителство, от г-н J. Heliskoski, в качеството на представител,

- за Комисията на Европейските общности, от г-жа S. Grünheid и г-н R. Troosters, в качеството на представители,

след изслушване на генералния адвокат

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3, наричано по-нататък „Рамковото решение“).

- 2 Запитването е отправено в рамките на процедура по изпълнение от страна на Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart (наричан по-нататък „германският изпълняващ съдебен орган“) на европейска заповед за арест, издадена на 18 април 2007 г. от Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (Окръжен съд, Bydgoszcz, наричан по-нататък „полският издаващ съдебен орган“) срещу г-н Kozłowski, който е полски гражданин.

Правна уредба

Право на Европейския съюз

- 3 Съгласно съображение 5 от Рамковото решение:

„Целта за превръщане на Съюза в пространство на свобода, сигурност и правосъдие изисква премахване на екстрадицията между държавите-членки и заместването ѝ със система за предаване между съдебните органи. Освен това въвеждането на нова опростена процедура за предаване на осъдени или заподозрени лица за изтърпяване на наказание или за наказателно преследване дава възможност за премахване на сложността и евентуалното забавяне, присъщо на настоящата процедура по екстрадиция. Преобладаващите до момента традиционни отношения на сътрудничество между държавите-членки трябва да бъдат заменени от система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела, обхващащи едновременно предварителни и окончателни решения в рамките на пространство на свобода, сигурност и правосъдие.“

- 4 В съображение 7 от Рамковото решение се пояснява:

„Тъй като заместването на системата на многостранна екстрадиция, приета с Конвенцията за екстрадиция от 13 декември 1957 г., не може да се постигне напълно от държавите-членки чрез едностранни действия, а поради своя мащаб и въздействие може да се постигне само в рамките на Съюза, Съветът следва да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 2 от Договора за Европейския съюз и член 5 от Договора за създаване на Европейската общност. [...]“

5 Съображение 8 от Рамковото решение гласи:

„Решенията за привеждане в изпълнение на заповедите за арест трябва да бъдат предмет на достатъчен контрол, което означава, че съдебният орган на държавата-членка, в която издирваното лице е задържано, следва да вземе решение за неговото предаване.“

6 Член 1, параграфи 1 и 2 от Рамковото решение определя европейската заповед за арест и задължението за изпълнението ѝ по следния начин:

„1. Европейската заповед за арест е съдебно решение, което е издадено от държава-членка, с оглед задържане и предаване на друга държава-членка на издирвано лице, с цел наказателно преследване или изпълнение на присъда за [другаде в текста: „изпълнение на наказание“] лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане.

2. Държавите-членки следва да изпълнят всяка европейска заповед за арест въз основа на принципите на взаимното признаване и в съответствие с разпоредбите на настоящото рамково решение.“

7 Член 2, параграф 1 от Рамковото решение предвижда:

„Европейска заповед за арест се издава за деяния [...] или ако наложеното наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, е не по-малко от 4 месеца.“

8 В член 3 от Рамковото решение са изброени три „[с]луча[я], при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест“.

- 9 В член 4 от Рамковото решение, озаглавен: „Случаи, при които изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано“, посочените случаи са изброени в седем точки. Точка 6 предвижда в това отношение:

„Изпълняващият съдебен орган може да откаже да изпълни европейска заповед за арест:

[...]

- б) когато европейската заповед за арест е издадена с оглед изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане и издирваното лице се намира или е гражданин или пребиваващ в изпълняващата страна [да се чете: „в изпълняващата държава-членка“], а същата поема изпълнението на присъдата или мярката, изискваща задържане съгласно националното си право.“

- 10 Член 5 от Рамковото решение, озаглавен „Гаранции, предоставени от издаващата държава-членка в особени случаи“, гласи следното:

„Съгласно законодателството на изпълняващата държава-членка изпълнението на европейската заповед за арест от изпълняващия съдебен орган може да бъде обвързано от следните условия:

[...]

- 3) когато лицето, обект на европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно производство, е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава-членка, предаване може да се извърши, при условие че то, след като бъде изслушано, бъде върнато в изпълняващата държава-членка, за

да изтърпи наложеното наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане в издаващата държава-членка [да се чете: „за да изтърпи там наказанието лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, наложени спрямо него в издаващата държава-членка“].“

- 11 Член 6 от Рамковото решение, озаглавен „Определяне на компетентните съдебни органи“, предвижда:

„1. Издаващият съдебен орган е съдебният орган на държавата-членка, издала европейската заповед за арест, компетентен да я издаде съгласно правото на тази държава.

2. Изпълняващият съдебен орган е съдебният орган на изпълняващата държава-членка, който е компетентен да изпълни европейската заповед за арест съгласно правото на тази държава.

3. Всяка държава-членка следва да уведоми генералния секретариат на Съвета за компетентните съдебни органи според своето законодателство.“

- 12 От информацията относно датата на влизане в сила на Договора от Амстердам, публикувана в *Официален вестник на Европейските общности* на 1 май 1999 г. (ОВ L 114, стр. 56), следва, че Федерална република Германия е направила декларация по член 35, параграф 2 ЕС, с която приема компетентността на Съда да дава преюдициални заключения според условията, предвидени в член 35, параграф 3, буква б) ЕС.

Национално право

- 13 Рамковото решение е транспонирано в германския правен ред с § 78—83k от Закона за международната правна взаимопомощ по наказателни дела (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) от 23 декември 1982 г., изменен със Закона за европейската заповед за арест (Europäisches Haftbefehlsgesetz) от 20 юли 2006 г. (BGBl. 2006 I, стр. 1721, наричан по-нататък „IRG“), като се запазва обичайната в германското право терминология, при която „предаване“ по смисъла на Рамковото решение се означава с понятието „екстрадиция“.
- 14 В IRG се разграничават решението относно допустимостта на искането за екстрадиция и решението, с което съдебният орган се произнася по последното и допуска или не екстрадицията.
- 15 Съгласно § 29—32 от IRG Oberlandesgerichte (върховните областни съдилища) трябва да проверяват във всеки случай допустимостта на искането за екстрадиция по искане на изпълняващия съдебен орган.
- 16 За сметка на това, що се отнася до исканията за екстрадиция, направени от издаващ съдебен орган от държава-членка, решението дали да се допусне екстрадицията се взема от изпълняващия съдебен орган.
- 17 Що се отнася до лицата, които не са германски граждани, независимо дали са граждани на държава-членка, различна от Федерална република Германия, или на трета държава, член 4, точка 6 от Рамковото решение е транспониран с § 83b, алинея 2, буква b) от IRG. Съгласно тази разпоредба, озаглавена „Случаи на непривеждане в изпълнение“:

„Екстрадиция на чужд гражданин, чието място на обичайно пребиваване се намира на територията на държавата, може да бъде отказана и когато

[...]

b) в случай на екстрадиция с оглед на изпълнение на наказание последният не е съгласен с екстрадицията, след като е надлежно уведомен за правата си, като това се отбелязва в протокола от съдебното заседание, и когато предимство има неговият достоен за защита интерес от изпълнение на наказанието на територията на държавата [...]"

18 От процесуална гледна точка в § 79, алинея 2 от IRG правилата за произнасяне по искането за екстрадиция, са уточнени по следния начин:

„Преди Oberlandesgericht да се произнесе по допустимостта на искането [за екстрадиция], компетентните да се произнесат по искането служби [„Gener alstaatsanwaltschaften“] следва да посочат дали възнамеряват да се позоват на случаите на непривеждане в изпълнение по § 83b. Решението да не се позовават на нито един случай трябва да бъде мотивирано. Oberlandesgericht е компетентен да упражнява контрол по отношение на това решение [...]"

Главното производство и преюдициалните въпроси

19 С присъда, постановена на 28 май 2002 г. от Sąd Rejonowy w Tucholi (Районен съд, Tuchola) (Полша), г-н Kozłowski е осъден на пет месеца лишаване от свобода за унищожаване на чуждо имущество. Наложено с посочената присъда наказание е станало окончателно, но все още не е приведено в изпълнение.

20 От 10 май 2006 г. г-н Kozłowski е задържан в центъра за изпълнение на наказания в Щутгарт (Германия), където изтърпява наказание лишаване от свобода от три години и шест месеца, което е наложено с две присъди на Amtsgericht

Stuttgart от 27 юли 2006 г. и 25 януари 2007 г. за извършването на 61 измами в Германия.

- 21 С европейска заповед за арест, издадена на 18 април 2007 г., полският издаващ съдебен орган иска от германският изпълняващ съдебен орган да предаде г-н Kozłowski с оглед на изпълнението на наказанието от пет месеца лишаване от свобода, наложено на последния от Sąd Rejonowy w Tucholi.
- 22 На 5 юни 2007 г. Amtsgericht Stuttgart изслушва г-н Kozłowski по този повод. В хода на съдебното заседание последният уведомява съдебния орган, че не е съгласен да бъде предаден на полския издаващ съдебен орган.
- 23 На 18 юни 2007 г. германският изпълняващ съдебен орган уведомява г-н Kozłowski, че не възнамерява да се позовава на случай на непривеждане в изпълнение. Всъщност според този съдебен орган не съществувало основание за позоваване на случай на непривеждане в изпълнение по смисъла на § 83b от IRG и по-специално заинтересованото лице не пребивавало обичайно в Германия. Последователните престои на заинтересованото лице на германска територия се характеризирали с извършването на редица престъпления, като не била осъществявана никаква законна дейност.
- 24 Ето защо, като приема, че не е необходимо да се разследва къде, при кого и с каква цел г-н Kozłowski пребивава в Германия, германският изпълняващ съдебен орган моли Oberlandesgericht Stuttgart да допусне изпълнението на посочената европейска заповед за арест.
- 25 Що се отнася до семейното положение на г-н Kozłowski, от акта за запитване е видно, че съгласно постановените срещу него присъди в Германия той е неженен и няма деца. Той владеел в малка степен, дори въобще не владеел немски език. Г-н Kozłowski бил израсъл и впоследствие работил в Полша до края на 2003 г. След това в продължение на около една година получавал обезщетение за безработица в тази държава-членка.

26 Запитващата юрисдикция изхожда от хипотезата, че от февруари 2005 г. до 10 май 2006 г. — датата, на която е задържан в Германия, г-н Kozłowski пребивава основно на германска територия. Той прекъсва престоя си по време на отпуска за коледните и новогодишни празници през 2005 г. и дори през юни 2005 г., както и през февруари и март 2006 г. Понякога работел в строителния сектор, но осигурявал по-голямата част от издръжката си, като извършвал престъпления.

27 На последно място запитващата юрисдикция посочва, че в рамките на ефективния контрол, който трябва да упражнява съгласно § 79, алинея 2 от IRG, тя следва да определи дали по смисъла на § 83b, алинея 2 от посочения закон към датата на искането за предаване мястото на „обичайно пребиваване“ на г-н Kozłowski се е намирало на германска територия и дали продължава да се намира на тази територия. При отрицателен отговор на този въпрос посочената юрисдикция следвало да допусне изпълнението на европейската заповед за арест съгласно германското право, като се има предвид, че са изпълнени всички други предвидени от него условия.

28 При тези обстоятелства Oberlandesgericht Stuttgart решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли за целите на прилагането на член 4, точка 6 от Рамковото решение [...] дадено лице да се разглежда като „намиращо се“ или „пребиващо“ в [изпълняващата] държава-членка, когато това лице:

- а) не пребивава непрекъснато в [изпълняващата] държава-членка;
- б) не пребивава в нея в съответствие с националното законодателство във връзка с влизането и престоя на чужденците;
- в) обичайно извършва там престъпна дейност и/или

г) е задържано в нея с оглед изпълнение на наказание лишаване от свобода?

2) Когато транспонирането на член 4, точка 6 от Рамковото решение [...] при всички случаи изключва предаването на гражданин на [изпълняващата] държава-членка против волята му за целите на изпълнението на наказание, като същевременно предоставя на органите на съответната държава право на преценка дали да допуснат изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу противопоставящи се на предаването си граждани на други държави-членки, то в съответствие ли е с правото на Съюза и по-специално с принципа на недопускане на дискриминация и с въвеждането на гражданството на Съюза съгласно член 6, параграф 1 ЕС във връзка с член 12 ЕО, както и с член 17 ЕО и сл.? При утвърдителен отговор, следва ли тези принципи най-малкото да се вземат предвид при упражняването на посоченото право на преценка?“

По преюдициалните въпроси

29 В самото начало следва да се припомни, че както е видно от точка 12 от настоящото решение, в конкретния случай Съдът е компетентен да се произнесе по тълкуването на Рамковото решение съгласно член 35 ЕС.

По първия въпрос

30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи какъв е обхватът на понятията „пребиваващ“ и „се намира“, употребени в член 4, точка 6 от Рамковото решение, и по-специално дали при обстоятелства като тези в главното производство за лице, издирвано в рамките на процедура по изпълнение на европейска заповед за арест, може да се приема, че попада в обхвата на тази разпоредба.

- 31 За да се отговори на този въпрос, следва да се припомни, че както е видно по-конкретно от член 1, параграфи 1 и 2 от Рамковото решение, както и от съображения 5 и 7 от него, то има за цел да замести многостранната система на екстрадиция между държавите-членки със система за предаване между съдебните органи на осъдени или заподозрени лица за изтърпяване на наказание или за наказателно преследване, като тази система е основана на принципа на взаимно признаване (вж. Решение от 3 май 2007 г. по дело *Advocaten voor de Wereld*, С-303/05, Сборник, стр. I-3633, точка 28).
- 32 Съгласно член 1, параграф 2 от Рамковото решение държавите-членки трябва да изпълняват всяка европейска заповед за арест въз основа на принципа на взаимно признаване и в съответствие с разпоредбите на това рамково решение.
- 33 В това отношение в член 4, точка 6 от Рамковото решение се посочва случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано и съгласно който изпълняващият съдебен орган може да откаже да изпълни такава заповед, издадена с оглед на изпълнение на наказание, когато издирваното лице „се намира или е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава-членка“ и когато тази държава поема изпълнението на наказанието съгласно националното си право.
- 34 Така съгласно член 4, точка 6 от Рамковото решение обхватът на приложение на този случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано, се ограничава до лицата, които, ако не са граждани на изпълняващата държава-членка, „се намира[т]“ или „пребивава[т]“ в нея. Смисълът и обхватът на тези две понятия обаче не са определени в Рамковото решение.
- 35 Макар да допуска, че в текста на Рамковото решение на някои езици редакцията на член 4, точка 6 от него може да указва, че понятието „се намира“ е на същото равнище като критерии като пребиваването или гражданството, Комисията на Европейските общности изтъква, че във всеки случай тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството издирваното лице да се намира в изпълняващата държава-членка е необходимо, но не и достатъчно условие, за да се направи позоваване на посочения в член 4, точка 6 случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано.

- 36 В това отношение несъмнено е вярно, че понятието „се намира“ не следва да се тълкува разширително, като това би предположило, че изпълняващият съдебен орган може да откаже да приведе в изпълнение европейска заповед за арест само на основание, че издирваното лице временно се намира на територията на изпълняващата държава-членка.
- 37 Член 4, точка 6 от Рамковото решение не може обаче да се тълкува и в смисъл, че издирвано лице, което без да е гражданин на изпълняващата държава-членка или без да пребивава в нея, се намира в нея от известно време, в никакъв случай не може да е установило с тази държава връзка, която да е в състояние да обоснове позоваването на този случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано.
- 38 От посоченото следва, че въпреки различните редакции на текста на член 4, точка 6 на съответните езици, категорията издирвани лица, които „се намират“ в изпълняващата държава-членка по смисъла на тази разпоредба, не е — както по-конкретно твърди нидерландското правителство в хода на съдебното заседание по настоящото дело — напълно ирелевантна при определянето на приложното поле на същата разпоредба.
- 39 Следователно не е достатъчно да се вземе предвид понятието „пребиваващ“ по смисъла на член 4, точка 6 от Рамковото решение, а следва също да се определи по какъв начин терминът „се намира“ може да допълни обхвата на първото от тези две понятия.
- 40 От една страна, на това тълкуване на член 4, точка 6 от Рамковото решение не може да влияе обстоятелството, че съгласно редакцията на член 5, точка 3 от посоченото рамково решение — който се отнася до лицето, обект на европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно производство — в правната система на изпълняващата държава-членка предаването може да се постави в зависимост от съдържащото се в тази разпоредба условие само когато съответното лице е гражданин на тази държава-членка или пребивава в нея, без да се споменава мястото, в което „се намира“.

- 41 От друга страна, що се отнася до тълкуването на понятията „се намира“ и „пребиваващ“, важно е да се уточни, че противно на твърденията на чешкото и нидерландското правителство, определението на тези две понятия не може да бъде оставено за преценка от всяка държава-членка.
- 42 Всъщност както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа за равенство следва, че разпореда от това право, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държава-членка с оглед на определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза, което трябва да бъде направено, като се отчитат контекстът на разпоредбата и целта на разглежданата правна уредба (вж. по аналогия Решение от 18 октомври 2007 г. по дело Österreichischer Rundfunk, С-195/06, Сборник, стр. I-8817, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 43 Като се има предвид, че както е видно от точка 31 от настоящото съдебно решение, Рамковото решение има за цел да въведе система за предаване между съдебните органи на осъдени или заподозрени лица с оглед на изпълнение на присъди или с оглед на наказателно преследване, основана на принципа на взаимно признаване, като изпълняващият съдебен орган може да се противопостави на това предаване само в предвидените в Рамковото решение случаи на отказ, термините „се намира“ и „пребиваващ“, които определят приложното поле на член 4, точка 6 от Рамковото решение, трябва да бъдат предмет на еднаква дефиниция, тъй като се отнасят до самостоятелни понятия от правото на Съюза. Ето защо в националното си законодателство, с което се транспонира член 4, точка 6, държавите-членки нямат право да предвиждат за тези понятия по-широк обхват от произтичащия от такова еднакво тълкуване.
- 44 За да се установи дали в конкретен случай изпълняващият съдебен орган може да откаже да приведе в изпълнение европейската заповед за арест, последният трябва, на първо място, само да определи дали издирваното лице е гражданин, „пребивава“ или „се намира“ на територията на изпълняващата държава-членка по смисъла на член 4, точка 6 от Рамковото решение и по този начин попада в приложното поле на последното. На второ място и само ако изпълняващият съдебен орган установи, че посоченото лице попада в обхвата на едно от посочените понятия, той трябва да прецени дали е налице законен интерес, който обосновава изпълнението на наложеното в издаващата държава-членка наказание на територията на изпълняващата държава-членка.

- 45 В това отношение е важно да се подчертае — както отбелязват всички представили становища пред Съда държави-членки и Комисията — че с посочения в член 4, точка 6 от Рамковото решение случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано, се цели по-конкретно да се позволи на изпълняващия съдебен орган да отдаде особено значение на възможността за увеличаване на шансовете за социална реинтеграция на издирваното лице след изтичане на срока на наложеното на последния наказание.
- 46 Следователно понятията „пребиваващ“ и „се намира“ се отнасят съответно до положенията, в които лицето, обект на европейска заповед за арест, или се е установило в изпълняващата държава-членка като място на действително пребиваване, или в резултат на траен престой с определена продължителност в тази държава е установило с нея връзка, чиято степен на близост е сходна с произтичащата от пребиваване.
- 47 С оглед на съдържащите се в акта за запитване сведения г-н Kozłowski не „пребивава“ в Германия по смисъла на член 4, точка 6 от Рамковото решение. Ето защо тълкуването, което следва, се отнася единствено до съдържащото се в същата разпоредба понятие „се намира“.
- 48 За да се определи дали в конкретен случай между издирваното лице и изпълняващата държава-членка е налице връзка, която позволява да се заключи, че то попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на член 4, точка 6 от Рамковото решение, следва да се направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират положението на това лице, сред които по-конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя на издирваното лице, както и семейните и икономическите връзки, които то има с изпълняващата държава-членка.
- 49 Като се има предвид, че изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка, за да определи на първо време дали съответното лице попада в приложното поле на член 4, точка 6 от Рамковото решение, едно-единствено характеризиращо съответното лице обстоятелство по принцип не може само по себе си да бъде от решаващо значение.

- 50 Що се отнася до обстоятелства като посочените от запитващата юрисдикция в първия ѝ въпрос, букви а)–г), следва да се констатира, че изложеното в буква а) обстоятелство, според което издирваното лице не пребивава непрекъснато в изпълняващата държава-членка, и описаният в буква б) факт, според който това лице не пребивава в последната в съответствие с националното законодателство във връзка с влизането и престоя на чужденците, без да представляват елементи, позволяващи сами по себе си да се заключи, че по смисъла на член 4, точка б от Рамковото решение това лице не „се намира“ в тази държава-членка, те все пак могат да се окажат релевантни за изпълняващия съдебен орган, когато преценява дали съответното лице попада в приложното поле на посочената разпоредба.
- 51 Що се отнася до обстоятелството, изложено в първия въпрос, буква в), според което това лице обичайно извършва престъпна дейност в изпълняващата държава-членка, и описания в същия въпрос, буква г) факт, според който то е задържано в последната с оглед изпълнение на наказание лишаване от свобода, следва да се констатира, че става въпрос за елементи, които са ирелевантни за изпълняващия съдебен орган, когато на първо време той трябва да определи дали съответното лице „се намира“ в изпълняващата държава-членка по смисъла на член 4, точка б от Рамковото решение. За сметка на това, ако се предположи, че заинтересованото лице „се намира“ в изпълняващата държава-членка, подобни елементи могат да се окажат до известна степен релевантни при проверката, която при необходимост посоченият съдебен орган трябва да извърши впоследствие, за да установи дали е обосновано да не се изпълни европейска заповед за арест.
- 52 От посоченото следва, че без да са решаващи, две от четирите обстоятелства, посочени от запитващата юрисдикция в първия ѝ въпрос, букви а) и б), могат да бъдат релевантни за изпълняващия съдебен орган, когато той трябва да определи дали положението на заинтересованото лице попада в приложното поле на член 4, точка б от Рамковото решение.
- 53 В това отношение следва да се констатира, че с оглед на голяма част от елементите, посочени от запитващата юрисдикция като характеризиращи положението на лице като разглежданото в главното производство, по-конкретно продължителността, естеството и условията на неговия престой, както и липсата на семейни връзки и наличието на слаби икономически връзки с изпълняващата държава-членка, не може да се приеме, че такова лице попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на член 4, точка б от Рамковото решение.

54 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 4, точка 6 от Рамковото решение трябва да се тълкува в смисъл, че:

- издирвано лице е „пребиваващ[о]“ в изпълняващата държава-членка, когато се е установило в последната като място на действително пребиваване, и „се намира“ в нея, когато в резултат на траен престой с определена продължителност в тази държава-членка е установило връзка с тази държава, чиято степен на близост е сходна с произтичащата от пребиваване,

- за да се определи дали между издирваното лице и изпълняващата държава-членка е налице връзка, която позволява да се заключи, че то попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на посочения член 4, точка 6, изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират положението на това лице, сред които по-конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя на издирваното лице, както и семейните и икономическите връзки, които то има с изпълняващата държава-членка.

По втория въпрос

55 Според запитващата юрисдикция тя би трябвало да допусне изпълнението на европейската заповед за арест, издадена срещу г-н Kozłowski, ако установи, че мястото на „обичайно пребиваване“ на това лице не се намира в Германия по смисъла на § 83b, алинея 2, буква b) от IRG.

56 С оглед на изложеното в точки 47 и 53 от настоящото съдебно решение, както и на отговора на Съда на първия въпрос, в конкретния случай вече не е необходимо да се отговаря на втория поставен въпрос, тъй като издирваното в главното производство лице не попада в приложното поле на член 4, точка 6 от Рамковото решение.

По съдебните разноси

57 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че:

- издирвано лице е „**пребиваващ[о]**“ в изпълняващата държава-членка, когато се е установило в последната като място на действително пребиваване, и „**се намира**“ в нея, когато в резултат на траен престой с определена продължителност в тази държава-членка е установило с тази държава връзка, чиято степен на близост е сходна с произтичащата от пребиваване,

- за да се **определи дали между издирваното лице и изпълняващата държава-членка е налице връзка, която позволява да се заключи, че това лице попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на посочения член 4, точка 6, изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират положението на това лице, сред които по-конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя на издирваното лице, както и семейните и икономическите връзки, които то има с изпълняващата държава-членка.**

Подписи

I - 6096